

בעל פלוגתיה דרבי יוחנן וריש לקיש –

A husband; a dispute between Rabi Yochanon and Reish Lokish

OVERVIEW

said that the rule regarding whether the husband is considered קנין פירות כקנין הגוף, whether ר"י or ר"ל depends on the dispute between שאלה בבעלים or not. The תורה writes¹ regarding a person who hit his עבד כנעני and he died only after 24 hours, the owner is פטור; however if another person hit the ע"כ and he died from the wound, he is חייב even if he died much later.

לא בעי למימר פלוגתא דתנאי היא? דאיפליגו גבי המוכר עבדו על מנת שישמשנו עד ל' יום -
The גמרא did not want to say that whether קנין פירות כקנין הגוף דמי or not is a dispute of תנאים, where they argue regarding one who sold his slave with the stipulation that the slave continue to serve the seller for thirty more days³ -
אי ראשון⁴ הוי בדין יום או יומים או שני⁵ -

Whether the seller is included in the exemption of יום או יומים, or whether the buyer is included in this exemption. We see there is a מחלוקת תנאים whether קנין פירות כקנין הגוף דמי or not; why did not the גמרא say that it is כתנאי -

מחלוקת תנאים explains why the גמרא did not say it depends on a תוספות

דאיכא מאן דאמר (בבא קמא דף ז, א) דפליגי דמר דריש תחתיו ומר דריש כספו⁶ -

For there is one who explains that the argument is that ר"מ stresses תחתיו, and

כ.נכי יקה איש את עבדו או את אמתו בשכב ומת תחת ידו נקם ונקם. כא. אף אם יום או יומים יעמד לא, states, שמות (משפטים) כא, כ-כא¹.
נקם כי כספו הוא

² is explaining why do we say that it is a (ר"י or ר"ל) whether מחלוקת אמוראים דמי or not, when קנין פירות כקנין הגוף דמי, we could say it is a (ר' מאיר or יהודה) regarding killing an עבד כנעני.

³ During these thirty days, the seller has קנין פירות (he is using him), while the buyer has only קנין הגוף.

⁴ If we maintain קנין פירות כקנין הגוף דמי (the view of ר"מ), then if the seller killed the עבד during these thirty days, he has the exemption of יום או יומים; he is not liable if the עבד died after 24 hours. However if the buyer killed him, he is always liable since the seller who has קנין פירות is consider the owner.

⁵ If we maintain קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי (the opinion of ר"י), the buyer is the owner and he is included in the exemption of יום או יומים, but not the seller.

⁶ The גמרא there amends this to read, דאיכא מאן דאמר דפליגי (instead of דאיכא למימר דפליגי). The text of the גמרא there reads; דתניא המוכר עבדו לאחר ופסק עמו על מנת שישמשנו שלשים יום ר"מ אומר ראשון ישנו בדין יום או יומים מפני שהוא תחתיו קסבר קנין פירות כקנין הגוף דמי רבי יהודה אומר שני ישנו בדין יום או יומים מפני שהוא כספו קסבר קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי. It would seem that from the word 'קסבר' and onwards (both by ר"מ and ר"י) are not part of the ברייתא. See 'Thinking it over'.

⁷ See footnote # 1, where the פסוק states תחת ידו this refers to the seller since the עבד is in his possession and working for him; therefore the exemption of יום או יומים applies only to the seller.

⁸ See footnote # 1 where the פסוק states כספו כי referring to the buyer exclusively who owns the עבד, therefore the exemption of יום או יומים applies to him.

קנין פירות כקנין הגוף דמי stresses ר"י, but their argument has nothing to do with

An alternate explanation why we did not say it is כתנאי:

אי נמי אפילו למאן דאמר התם כקנין הגוף דמי -

Or you may also say; **even according to the one (ר"מ) who** explains that the seller is exempt because כקנין הגוף דמי, it has no bearing on our case of שמירה בבעלים, for only by the case of עבד does ר"מ maintain דמי כקנין הגוף, and -

היינו משום שמשיר המוכר לעצמו פירות בעין יפה⁹ אבל בעלמא¹⁰ לא:

That is because the seller of the עבד retains for himself the פירות (usage of the עבד) with an עין יפה (good eye) and therefore it is כקנין הגוף דמי, however generally when one has קנין פירות in an item, it is not דמי כקנין הגוף. Therefore we cannot say that the case of בעל (שמירה בבעלים) is a מחלוקת תנאים.

SUMMARY

The מחלוקת regarding an ע"כ is not necessarily attributed to קנין פירות כקנין הגוף דמי, and even if it is, the קנין פירות of an initial owner is stronger than the קנין פירות of the בעל.

THINKING IT OVER

Why are there two answers in תוספות; if the מחלוקת between ר"מ ור"י is regarding קנין פירות כקנין הגוף, so what is the first answer, and if it is not, then why the need for the second answer?

⁹ This means in a good measure; since he was the original owner of this עבד, therefore even though he sold him, but nevertheless he is retaining his rights to the עבד in such a great measure that it can be considered כקנין הגוף. [In קנין פירות there are two types; one is where he merely owns the פירות (but not the גוף at all), the other is where he buys the rights of the גוף for the פירות. It is perhaps this latter type that תוספות is referring to. See רש"ש.]

¹⁰ In our case of מכסי מלוג, the בעל never owned it before; therefore his קנין פירות is limited and will not be considered ר"מ, even according to